

Khuthba Khulasa 29.09.17 **ഖുത്ബ സംഗ്രഹം**

സയ്യിദുനാ ഹദ്റത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യൂബുല്ലാഹ്

29.09.17 ന് ബൈത്തുൽ ഹുത്തുഹ് ലണ്ടനിൽ നിർവഹിച്ച ജുമുഅ ഖുത്ബയുടെ സംഗ്രഹം

അൻസാറുല്ലായിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ജമാഅത്തായി നമസ്കരിക്കുന്ന ശീലമുണ്ടാക്കുന്നതിലേക്ക് പ്രത്യേകമായ നിലയിൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്.

തശഹ്ഹുദും തഅവ്വൂദും സുറ ഫാതിഹയും ഓതിയതിനുശേഷം അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ അയ്യൂബുല്ലാഹുത്തആലാബിനസദ്ദിഹിൽ അസീസ് പറഞ്ഞു: ഇന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപയാൽ യു. കെ മജ്ലിസ് അൻസാറുല്ലായുടെ സാലാന ഇജ്തിമാ ആരംഭിക്കുകയാണ്. ഇതു സംബന്ധമായി ഞാൻ മജ്ലിസ് അൻസാറുല്ലായോട് അങ്ങേയറ്റം പ്രധാനപ്പെട്ടതും അടിസ്ഥാനപരവുമായ ഒരു കാര്യം പറയാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. അത് നമസ്കാരമാണ്. നമസ്കാരം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടത് എല്ലാ മുഅ്മിനുകൾക്കും നിർബന്ധ കടമയാണ്. പക്ഷേ, 40 വയസ്സിനുശേഷം ഓരോ ദിവസം കഴിയുന്നതും തന്റെ ജീവിതദിനങ്ങൾ കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന ബോധം മുമ്പേയുള്ളതിനെക്കാൾ കൂടുതലുണ്ടാകേണ്ടതാണ്. അത്തരം അവസ്ഥയിൽ സമയം വേഗത്തിൽ വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും താൻ അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാകണമെന്നും അവിടെ തങ്ങളുടെ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളുടേയും കണക്കെടുപ്പുണ്ടാകുമെന്നും കണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിലേക്കും നമസ്കാരത്തിലേക്കും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. അതിനാൽ ഇത്തരം പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ ഒരു മുഅ്മിൻ, മരണത്തിനുശേഷം ജീവിതമുണ്ടെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ഓരോ വ്യക്തിക്കും തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമകൾ നിർവ്വേറ്റുന്നവരും അവന്റെ ദാസരോടുള്ള കടമകൾ നിറവേറ്റുന്നവരും ആയിരിക്കണമെന്നുള്ള ചിന്ത ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. തങ്ങളുടെ പരിശ്രമമനുസരിച്ച് ഈ കടമകൾ നിറവേറ്റുന്ന സ്ഥിതിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരാകുന്നവരാകണം. നമസ്കാരം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിലേക്ക് അല്ലാഹു ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചപ്പോഴെല്ലാം എല്ലാ നമസ്കാരങ്ങളും പതിവായും കൃത്യ സമയത്തും ജമാഅത്തോടുകൂടിയും അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നും പറയുകയുണ്ടായി. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക എന്നാണ് കല്പന. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ നമസ്കാരം സമയത്തും ജമാഅത്തോടുകൂടിയും നിർവ്വഹിക്കുക എന്നാണ്. പക്ഷേ, അൻസാറിന്റെ പ്രായം ദുഃഖവും ഗൗരവമുള്ളതും ആയിരുന്നിട്ടുകൂടി ജമാഅത്തായി നമസ്കരിക്കുന്നതിലേക്ക് വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്ന് കാണാൻ കഴിയുന്നു. അതിനാൽ പ്രത്യേകമായ നിലയിൽ അൻസാറുല്ലായിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ഏറ്റവും കൂടുതൽ ജമാഅത്തോടുകൂടി നമസ്കരിക്കുന്ന ശീലമുള്ളവരാകാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നല്ല ഓരോ നാസിറും ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ടതാണ്. ജമാഅത്തായി നമസ്കരിക്കുന്നതിന്റെ ശീലമുള്ളവരാകാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. രോഗമോ കഴിവില്ലായ്മയോ ഉണ്ടായാലൊഴികെ ജമാഅത്തോടുകൂടി നമസ്കരിക്കാൻ അങ്ങേയറ്റം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. അടുത്ത്

മസ്ജിദോ നമസ്കരിക്കാനുള്ള സെന്ററോ ഇല്ലെങ്കിൽ പ്രദേശത്തുള്ളവർക്ക് ഏതെങ്കിലും വീട്ടിൽ ഒത്തുകൂടി ജമാഅത്തായി നമസ്കരിക്കാവുന്നതാണ്. ഇനി ഈ സൗകര്യമില്ലെങ്കിൽ വീട്ടിലെ ആളുകൾ ചേർന്ന് ജമാഅത്തായി നമസ്കരിക്കുക. ഇതുമുഖേന കുട്ടികൾക്കും യുവാക്കൾക്കും നമസ്കാരത്തിന്റേയും ജമാഅത്തായിട്ടുള്ള നമസ്കാരത്തിന്റേയും പ്രാധാന്യവും മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. അൻസാറുല്ലാഹ് യഥാർത്ഥ നിലയിൽ അൻസാറായിത്തീരുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിനെ നിലനിറുത്തുന്നതിനും അതനുസരിച്ച് കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും ചെയ്യിക്കുന്നതിനും തങ്ങളുടെ പങ്കു വഹിക്കുമ്പോഴാണ്. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുക, -അതാണ് മനുഷ്യസൃഷ്ടിയിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം- അതനുസരിച്ച് പ്രവൃത്തിക്കുകയും ആരുടെ മേൽനോട്ടക്കാരനാണോ ആക്കിയിരിക്കുന്നത് അവരെക്കൊണ്ട് പണിയെടുപ്പിക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ പണിയെടുപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും തങ്ങളുടെ മാതൃകകാഴ്ച വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ പേരിനുമാത്രമുള്ള അൻസാറുല്ലാ ആയിരിക്കും. ഇന്ന് വാളുകൾകൊണ്ടും കുന്തങ്ങൾകൊണ്ടുമുള്ള യുദ്ധങ്ങളല്ല നടക്കുന്നത്. അവിടെയാണ് സഹായികളെ ആവശ്യമുള്ളത്. നമ്മൾ വിജയം വരിക്കാനുള്ള ആയുധം ദുആയാണെന്ന് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് അൻസാറുല്ലാഹ് ആകാൻ ഈ ദുആയുടെ ആയുധത്തെ ഉപയോഗിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു തന്നിട്ടുള്ള മാർഗമനുസരിച്ച് ഈ ആയുധം ഉപയോഗിക്കുക എന്നത് അതിന് ആവശ്യമാണ്. ഇതുണ്ടാകുമ്പോൾ നമ്മൾ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നു ചെയ്ത ബയ്അത്തിന്റേയും ശരിയായ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നവരാകും. താൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാതെയും തങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാതെയും ആരാധനയോടുള്ള കടമ നിറവേറ്റാതെയുമിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ തന്റെ ബയ്അത്തിൽ വന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്ന് അവിടന്ന് ആവർത്തിച്ചു വർത്തിച്ച് പറഞ്ഞു. അതിനാൽ എല്ലാ നാസിറും പ്രത്യേകമായ നിലയിൽ നമസ്കാരം എത്രകണ്ട് നിഷ്ഠാബാധ്യതയോടെ പാലിക്കുന്നുണ്ടെന്നും എത്രത്തോളം തങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ മുമ്പിൽ മാതൃക കാഴ്ചവെക്കുന്നുണ്ടെന്നും തന്റെ നമസ്കാരങ്ങളുടെ അവസ്ഥ എന്താണെന്നും ഭാരമെന്നു കരുതിയാണോ നമസ്കരിക്കുന്നതെന്നും അതല്ല യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കരസ്ഥമാക്കാനാണോ ഇതെല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ടതാണ്. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം, അതിന്റെ നിർബന്ധമാക്കൽ, അതിന്റെ യുക്തി, അത് നിർവ്വഹിക്കേണ്ട രീതി, അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം

അതിന്റെ തത്ത്വം അതിന്റെ സമയനിർണയത്തിന്റെ തത്ത്വ ശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ വിവിധ വശങ്ങളിലൂടെ ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ച് വിവിധ അവസരങ്ങളിൽ പറയുകയുണ്ടായി. നമസ്കാരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിന്റേയും യുക്തിയുടേയുംമേൽ വെളിച്ചം വീശുന്ന ആ മഹാത്മാവിന്റെ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും. നമസ്കാരങ്ങൾ കൃത്യമായും നിർബന്ധമായും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറഞ്ഞു:

“നമസ്കാരങ്ങൾ കൃത്യമായി ഉത്തരവാദത്തോടുകൂടി അനുഷ്ഠിക്കുക. ചിലയാളുകൾ കേവലം ഒരു നേരമാണ് നമസ്കരിക്കുന്നത്. അവർ ഓർക്കുക! നമസ്കാരം മാപ്പാക്കപ്പെടുകയില്ല. പ്രവാചകന്മാർക്കുപോലും മാപ്പാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിരിക്കുന്നു:നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ പുതിയൊരു സംഘം വന്നു. അവർ നമസ്കാരം മാപ്പാക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. നബി(സ)തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ‘ഏതൊരു മതത്തിലാണോ കർമ്മമില്ലാത്തത് അത് മതംതന്നെയല്ല. അതുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യം നല്ലവണ്ണം ഓർത്തുകൊള്ളുക. അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിച്ച് കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക.

പിന്നീട് നമസ്കാരത്തിന്റെ യാഥാർഥ്യം, പ്രാധാന്യം, അതിന്റെ ആവശ്യകത നമസ്കാരത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കേണ്ടതാണ് തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ഒരു അവസരത്തിൽ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറഞ്ഞു: ‘നമസ്കാരം എന്താണ്? ഒരു പ്രത്യേക പ്രാർഥനയാണ്. എന്നാൽ, ജനങ്ങൾ ഇതിനെ രാജാക്കന്മാരുടെ ടാക്സായിട്ടാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഈ വിവരമില്ലാത്തവർ അല്ലാഹുവിന് ഇക്കാര്യങ്ങളുടെ ആവശ്യമെന്താണെന്നുപോലും അറിയുകയില്ല. മനുഷ്യൻ ദുആ, തസ്ബീഹ്, തഹ്ലീൽ തുടങ്ങിയവയിൽ മുഴുകുന്നതുകൊണ്ട് നിരാശ്രയനായ അല്ലാഹുവിന് എന്ത് നേട്ടമാണുള്ളത്? അതിൽ മനുഷ്യന് സ്വന്തം നേട്ടമാണുള്ളത്; അവൻ ഈ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തുന്നു. ഈയിടെയായി ആരാധനാകർമ്മങ്ങളോടും ഈശ്വരഭക്തിയോടും ദൈവവിശ്വാസത്തോടും സ്നേഹമില്ലാത്ത തുകാണുമ്പോൾ എനിക്കു വലിയ വിഷമം തോന്നുന്നു. ഇബാദത്ത് അഥവാ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിൽ എത്തരത്തിലുള്ള ആസ്വാദനമാണോ ഉണ്ടാകേണ്ടത് അതില്ല. ആസ്വാദനവും ഒരു പ്രത്യേക രൂപിയും അല്ലാഹു വെച്ചിട്ടില്ലാത്തതായ ഒരുവസ്തുവും ലോകത്തില്ല. അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ആരാധനയ്ക്കായിട്ടാണ് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ പിന്നെ ആ ആരാധനയിൽ അവന് രൂപിയും ആനന്ദവും വെക്കാതിരിക്കാൻ എന്തു കാരണമാണുള്ളത്. മനുഷ്യൻ ആരാധനയ്ക്കായിത്തന്നെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക്, ആരാധനയിൽ അങ്ങേയറ്റം രൂപിയും ആനന്ദാനുഭൂതിയും വെക്കപ്പെടേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. ഉന്നതനിലയിലുള്ള ആനന്ദാനുഭൂതിയും രൂപിയും ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു കേവലം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുകയും അതിനു ഒരു ഉദ്ദേശ്യവും ഇല്ലാതിരിക്കുകയും അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഫലമോ ആനന്ദമോ അതിൽനിന്ന് ലഭിക്കാതിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ ആ ജോലി മനുഷ്യൻ എങ്ങനെ ചെയ്യാനാണ്? ഉദാഹരണത്തിന് നോക്കുക! ധാന്യങ്ങളും അശനപാനീയങ്ങൾക്കുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളും മനുഷ്യനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അതിൽനിന്ന്

അവർ ഒരു രൂപിയും ആനന്ദവും പ്രാപിക്കുന്നില്ലേ? അത് രൂപിക്കുന്നതിനും ആസ്വദിക്കുന്നതിനും അനുഭവിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി അവന്റെ വായിൽ നാവില്ലേ? നല്ലവണ്ണം ഓർത്തുകൊള്ളുക! ആരാധനയും ഒരു ഭാരമോ ടാക്സോ അല്ല! അതിലും ഒരു രൂപിയും ആനന്ദവുമുണ്ട്. ഈ രൂപിയും ആനന്ദവും ലോകത്തിലെ എല്ലാ രൂപികളെക്കാളും എല്ലാ സൗഭാഗ്യങ്ങളെക്കാളുമുപരിയും ഉയർന്നതുമാണ്. ഒരു രോഗി നല്ലതിൽ നല്ലതായ ഭക്ഷണത്തിൽനിന്നും നല്ലസ്വാദുള്ള ഭക്ഷണത്തിന്റെ സ്വാദിൽനിന്നും തടയപ്പെട്ടവനാണ്. തികച്ചും ഇതേരീതിയിൽ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽനിന്ന് ആനന്ദാനുഭൂതി പ്രാപിക്കാത്തവൻ ദുർഭാഗ്യവാനാണ്. നമ്മളിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ളവർ ആരാണെങ്കിലും അവർ ചിന്തിക്കേണ്ടതാണ്.”

യഥാർഥ നമസ്കാരം ഏതുതരത്തിലുള്ളതാണെന്നും എങ്ങനെ യുള്ളതായിരിക്കണമെന്നും വിവരമില്ലാതെ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു: “ദുൻയാവും ദീനും സുവർണമാകുന്നതരത്തിലുള്ളതാണ് ഈ നമസ്കാരമെന്ന് ഓർക്കുക. പക്ഷേ, അധികമാളുകളും നമസ്കരിക്കുന്ന നമസ്കാരം അവരുടെമേൽ ശാപം ചൊരിയുന്നതാണ്. **ഫ വയ്ലുല്ലിൽ മുസ്ലീൻ അല്ലദീനഹും അൻ സ്വലാത്തിഹിം സാഹൂൻ** എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ! അതായത് നമസ്കാരത്തിന്റെ യാഥാർഥ്യത്തിൽനിന്നുതന്നെ അജ്ഞരായ നമസ്കാരക്കാരുടെമേൽ ശാപം! പറഞ്ഞു: നമസ്കാരമെന്താണെന്നുവെച്ചാൽ മനുഷ്യൻ അതു നിർവഹിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ തരത്തിലുള്ള ദുഷ്കർമ്മങ്ങളിൽനിന്നും ചീത്തപ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും അവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: ‘ഇത്തരത്തിൽ നമസ്കരിക്കുക എന്നത് മനുഷ്യന്റെ അധികാരത്തിൽപ്പെട്ടതല്ല. ഈ മാർഗ്ഗം അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും രക്ഷണവും കൂടാതെ കരസ്ഥമാകുകയില്ല. മനുഷ്യൻ പ്രാർഥനയിൽ വ്യാപൃതനായിരിക്കാത്തതിടത്തോളം ഇത്തരത്തിലുള്ള ഭക്തിയും വിനയവും ഉണ്ടാകുക സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ നമസ്കാരത്തിലെ രൂപിയും ആനന്ദാനുഭൂതിയും കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന് അല്ലാഹുവിന്റെ ഫജ്ൽ അഥവാ കൃപ കരസ്ഥമാക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഫജ്ൽ ചോദിക്കുന്നതിന് അവന്റെ മുമ്പിൽത്തന്നെ വീണ്ടും കുനിയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. നടക്കുമ്പോഴും ചുറ്റിക്കറങ്ങുമ്പോഴുമെല്ലാം അവനെ സ്മരിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. വിനയം ചോദിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. ഈ അവസ്ഥ മനുഷ്യനുണ്ടാക്കുമ്പോൾ നമസ്കാരത്തിന്റെ ആനന്ദാനുഭൂതിയും വരുന്നതാണ്.

ഇനൽ ഹസനാത്തി യുദ്ഹിബ്നസ്സയ്യിആത്തി(11:115) നമകൾ അല്ലെങ്കിൽ നമസ്കാരം ദുഷ്കർമ്മങ്ങളെ അകറ്റിക്കളയുന്നു എന്നും അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് നമസ്കാരം നീചകൃത്യങ്ങളിൽനിന്നും നിഷിദ്ധകർമ്മങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും(29:46)പറഞ്ഞിരിക്കെ ചിലർ നമസ്കരിക്കുന്നവരായിരുന്നിട്ടും തിന്മകൾ ചെയ്യുന്നവരാണല്ലോ എന്ന് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിനുള്ള മറുപടി അവർ നമസ്കരിക്കുന്നു എന്നാൽ, ചൈതന്യവത്തോടും സത്യസന്ധതയോടും കൂടിയല്ല എന്നാണ്. അവർ വെറും ആചാരവും ശീലവുമെന്ന നിലയിൽ നമസ്കരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ ആത്മാവ് മരിച്ചതാണ്. സത്യസന്ധതയുടെ ആത്മാവ് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നമസ്കാരമാണ് ദുഷ്കർമ്മങ്ങളെ അകറ്റുന്നത്. അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: നമസ്കാരത്തിന്റെ കാര്യം

ങ്ങളായ വിയാം റൂക്കുത്, സജ്ദ, ഖത്ഭ തുടങ്ങി അവസ്ഥ കളെല്ലാം നമസ്കാരത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളത് ആ ഉദ്ദേശ്യവും ആ ചൈതന്യവും കരസ്ഥമാക്കാനാണ്. പറയുന്നു: നമസ്കാരകാര്യങ്ങൾ യഥാർഥത്തിൽ ആത്മീയമായ സഭാമര്യാദയാണ്. മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖിൽ നിലക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. നിലപ്പും സേവകരുടെ മര്യാദകളിൽപ്പെട്ടതാണ്. രണ്ടാമത്തെ ഭാഗമായ റൂക്കുത് വിളിച്ചോതുന്നത് കല്പന നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിന് എത്രത്തോളം കഴുത്തു കുനിക്കണമെന്നതിനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പാണ്. സജ്ദ എന്നത് സമ്പൂർണ്ണമായ മര്യാദകളും ഭവ്യമായ പെരുമാറ്റങ്ങളും ആരാധനയുടെ ലക്ഷ്യമായ അസ്തിത്വത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതുമാണ്. ഈ ഭവ്യമായ പെരുമാറ്റങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഓർമ്മക്കുറിപ്പ് എന്ന നിലയിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. ശരീരത്തെ ആന്തരികമായ രീതിയിലൂടെ ഭാഗഭാക്കാനുവേണ്ടി അവയെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി അന്തഃസ്ഥിതവും ആന്തരികവുമായ രീതിയുടെ ഒരു പ്രതിച്ഛായയായ ബാഹ്യമായ രീതിയിൽ കേവലം കോപ്പിയടിക്കുന്നവനെപ്പോലെ കോപ്പിയടിക്കുകയാണെങ്കിൽ വെറും കൈകെട്ടുക, റൂക്കുഇൽപോകുക, സജ്ദയിൽ പോകുക, ഇരിക്കുക തുടങ്ങിയവ കോപ്പിയടിക്കുന്നവനെപ്പോലെ ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ പറഞ്ഞു, അതിനെ ഒരു പ്രാവശ്യം ഭാരമെന്ന് മനസ്സിലാക്കി ഇറക്കി എറിയുന്നതിന് ശ്രമിച്ചാൽ നിങ്ങൾതന്നെ പറയുക, അതിൽ എന്ത് ആനന്ദാനുഭൂതിയും രുചിയും ലഭിക്കാനാണ്? രുചിയും ആനന്ദാനുഭൂതിയും ഉണ്ടാകാത്തതിടത്തോളം അതിന്റെ യഥാർഥ്യം എങ്ങനെ സ്ഥിരീകരിക്കാനാണ്? ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ഒരു ബന്ധത്തിൽനിന്നാണ് നമസ്കാരത്തിൽ രുചിയും ആനന്ദാനുഭൂതിയുമുണ്ടാകുന്നത്. സ്വയം നമ്മെ ഇല്ലാത്തവനായും അല്ലെങ്കിൽ ഇല്ലാത്തവനെപ്പോലെയായും നിശ്ചയിച്ച് -അത് ദൈവത്തിന്റെ വ്യക്തിഗതമായ തേട്ടമാണ്-ഇടാത്തിടത്തോളം അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഫലവും പ്രകാശവും അവനുമേൽ പതിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽപ്പിന്നെ ഉന്നത നിലയിലുള്ള ആനന്ദാനുഭൂതി കരസ്ഥമാകുന്നതാണ്. അതിനെക്കാളുപരി ഒരു ആനന്ദാനുഭൂതിയുമില്ല. ഈ സ്ഥാനത്ത് മനുഷ്യാത്മാവ് പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിലേക്ക് ഒരു അരുവിപോലെ ഒഴുകുന്നു. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ മറ്റെല്ലാത്തിനോടും പൂർണ്ണമായും വിച്ഛേദമുണ്ടാകുന്നു. ആ നേരത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നഹം അവനിൽ വീഴുന്നു. ഈ കൂടിച്ചേരുന്ന നേരത്ത് ആ രണ്ടു ആവേശങ്ങളിൽ നിന്ന്-മുകളിൽനിന്ന് പരിപാലനത്തിന്റെ ആവേശവും താഴെ നിന്ന് ദാസത്വത്തിന്റെ ആവേശവും ചേരുന്ന നേരത്ത് ഒരു പ്രത്യേക അവസ്ഥ ജന്മം കൊള്ളുന്നു. അതിന്റെ പേരാണ് സ്വലാത്ത്. ഈ നമസ്കാരമാണ് തിന്മകളെ ഭസ്മമാക്കുന്നത്. തൽസ്ഥാനത്ത് ഒരു പ്രകാശവും തിളക്കവും ഉപേക്ഷിച്ചുപോകുന്നത്. അത് സാലിക്കിൻ-ദൈവവഴിയിൽ പ്രയാണം ചെയ്യുന്നവന്-വഴിയിൽ അപകടങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ പ്രകാശിക്കുന്ന ദീപംപോലെ പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. അവന്റെ വഴിയിലുണ്ടാകുന്ന എല്ലാത്തരത്തിലുള്ള ചപ്പുചവറുകളേയും തടസ്സങ്ങളേയും കല്ലുകളേയും മുളളുകളേയും പുല്ലുകളേയും അറിയിച്ചുകൊടുത്തു രക്ഷിക്കുന്നു. **ഇന്നസ്സലാത്ത തൻഹാ അനിൽ ഫഹ്ശാഇ വൽമുൻകർ** എന്ന അവസ്ഥ അവനിൽ യോജിച്ചുവരുന്നു. കാരണം അവ

ന്റെ കൈയിലല്ല അവന്റെ മനസ്സിലാണ് പ്രകാശിക്കുന്ന ദീപം ഉള്ളത്.

അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: നമസ്കാരത്തിൽ ദുർബോധനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിന്റെ കാരണം വിവരിക്കുന്നു. വിവിധ തരത്തിലുള്ള ദുർബോധനങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ചിന്താഗതികൾ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ചിലപ്പോൾ പറയാറുണ്ട്. ഹദ്ദിൽ മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു:ആർക്കോണോ അല്ലാഹുവുമായി പൂർണ്ണമായ ഇണക്കമുണ്ടാകാത്തത് അവർക്കാണ് നമസ്കാരത്തിൽ ധാരാളം ദുർബോധനങ്ങളുണ്ടാകുന്നത്. നോക്കൂ! ഒരു തടവുകാരൻ ഡ്ജിയുടെ മുഖിൽ നിലക്കുമ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സിൽ എന്തെങ്കിലും ദുർബോധനം ഉണ്ടാകുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. അവൻ എപ്പോഴും ജഡ്ജിയിലേക്ക് തന്നെയായിരിക്കും ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുക. ജഡ്ജി എന്തു കല്പനയാണ് കേൾപ്പിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന ചിന്തയിലായിരിക്കും. ഇപ്രകാരം സത്യഹൃദയത്തോടുകൂടി മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിലേക്ക് മടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ, സത്യഹൃദയത്തോടുകൂടി അവന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ വീഴുകയാണെങ്കിൽ പിന്നെ ശയ്താൻ ദുർബോധനം ഇടാൻ എന്ത് ശക്തിയാണുള്ളത്?

അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: നമസ്കാരം കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടതെന്തിനാണ്? നമസ്കരിക്കുന്നതെന്തിനാണ്? അല്ലാഹുവിന് നമ്മുടെ നമസ്കാരത്തിന്റെ ആവശ്യമുണ്ടോ? ഭൂരിഭാഗമുള്ളതുകൂടേയും മനസ്സിൽ ഈ ചോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്തെ നിരീശ്വരത്വത്തിന്റെ സ്വാധീനം കാരണത്താൽ ഇക്കാര്യത്തെ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ഹദ്ദിൽ മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന് നമ്മുടെ നമസ്കാരത്തിന്റെ ഒരു ആവശ്യവുമില്ല. അവൻ പരാശ്രയരഹിതനാണ്. അവന് ആരുടേയും ആവശ്യമില്ല. മറിച്ച് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനുഷ്യന് ആവശ്യമുണ്ടെന്നാണ്. ഒരു രഹസ്യമായ കാര്യം മനുഷ്യൻ തന്റെ നന്മ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അവൻ അല്ലാഹുവിനോടു സഹായം തേടുന്നത്. കാരണം മനുഷ്യന് അല്ലാഹുവുമായി ബന്ധമുണ്ടാകുക എന്നത് യഥാർഥ നന്മ കരസ്ഥമാക്കി എടുക്കലാണെന്നത് സത്യമായ കാര്യമാണ്. ലോകം മുഴുവൻ അയാളുടെ ശത്രുവാലും അവന്റെ നാശത്തിന് പിന്നാലെ കൂടിയാലും അവനെ ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അത്തരം വ്യക്തിക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹു ലക്ഷക്കണക്കിന് കോടിക്കണക്കിന് ആളുകളെ നശിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നാലും അതു ചെയ്യുന്നു. ആ ഒന്നിനു പകരം ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകളെ നശിപ്പിക്കുന്നു.

ഹദ്ദിൽ മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെ മാധുര്യമുള്ളതും ആനന്ദമുള്ളതും ആക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഭാഷയിൽ എന്തെങ്കിലും കുറച്ച് ദുആകൾ ചെയ്യേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. എന്നാൽ, അധികവും കണ്ടുവരുന്നത് നമസ്കാരം പെട്ടെന്ന് നിർവഹിക്കുന്നതും പിന്നീട് ദുആ ചെയ്യുന്നതുമാണ്. ഇതിൽനിന്ന് പ്രകടമാകുന്നത് നമസ്കാരം ഒരു അന്യായമായ ടാക്സാണെന്നാണ്. എന്തെങ്കിലും കുറച്ച് ആത്മാർഥതയുണ്ടെങ്കിൽ നമസ്കാരത്തിനുശേഷമാണുണ്ടാകുന്നത്. വലിയ വിനയത്തോടും എളിമയോടും ആത്മാർഥതയോടും വ്യാകുലതയോടും അനുഷ്ഠിക്കുന്ന നമസ്കാരംതന്നെ ദുആയുടെ പേരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

വലിയ വലിയ മഹത്തായ പ്രവൃത്തികളുടെ താക്കോൽ ദുആ മാത്രമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഫദ്ലിന്റെ കവാടം തുറക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യഘട്ടം ദുആ തന്നെയാണ്.

പറഞ്ഞു: നോക്കുക അല്ലാഹുവിന് ഇതിൽ ഫലമൊന്നുമില്ല. മറിച്ച് മനുഷ്യനുതന്നെയാണ് അതിൽ നന്മയുള്ളത്. അതായത് അവന് അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യത്തിനുള്ള അവസരം നൽകപ്പെടുന്നു. പറയാനും കേൾക്കാനുമുള്ള ആദരവ് പ്രദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഇതുവുമുപേക്ഷിച്ച് ഒരുപാട് ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽനിന്ന് മോക്ഷം പ്രാപിക്കാവുന്നതാണ്. ഇവർ എങ്ങനെയുള്ള ജീവിതമാണ് നയിക്കുന്നത്. ഇവരുടെ രാവു കടന്നുപോകുന്നു. പകലും കടന്നുപോകുന്നു. എന്നാൽ, അവരുടെ ഒരു ദൈവമുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം അറിയാത്ത ഇവരെ ഓർത്ത് ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുകയാണ്. ഓർമ്മിക്കുക! അത്തരം മനുഷ്യൻ ഇന്നും നശിച്ചു; നാളെയും! പറഞ്ഞു: ഞാൻ ഒരു അടിയന്തരമായ ഉപദേശം നൽകുകയാണ്. അത് ആളുകളുടെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ! നോക്കൂ! ആയുസ്സ് കഴിഞ്ഞുപോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അശ്രദ്ധ ഉപേക്ഷിക്കുക. വിനയം കൈക്കൊള്ളുക. അല്ലാഹു ഈമാൻ സലാമത്താക്കി വെക്കുന്നതിനും നിങ്ങളിൽ തൃപ്തനും സന്തോഷവാനും ആയിരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി തനിച്ച് തനിച്ചിരുന്ന് ദുആ ചെയ്യുക. ഒരു അവസരത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: ഇപ്പോഴും അവന്റെ കാര്യത്തിന്റെ കവാടം അടഞ്ഞിട്ടില്ല. ഖൽബെ സലീം (കുറ്റമറ്റ മനസ്സ്) ഉണ്ടാക്കുക. നമസ്കാരം ഭംഗിയായി നിർവഹിക്കുക. ദുആ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക. നമ്മുടെ അധ്യാപനത്തിൽ നടക്കുക. നാമും ദുആ ചെയ്യുന്നതാണ്.

അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: നിർബന്ധമായ നമസ്കാരങ്ങളോടൊപ്പം അവിടന്ന് തഹജ്ജുദ് നമസ്കരിക്കാനും താക്കീതു ചെയ്തു. അൻസാറുല്ലായ്ക്ക് പ്രത്യേകമായ നിലയിൽ അതും നിർബന്ധമാക്കേണ്ടതാണ്. അവിടന്ന് പറയുന്നു: ഈ ജീവിതത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശ്യാസോച്ഛാസങ്ങളും ഭൗതികമായ ജോലികളിൽ കഴിഞ്ഞുകടന്നുപോയാൽ പരലോകത്തിനുവേണ്ടി എന്ത് ഖജനാവാനുള്ളത്. തഹജ്ജുദിന് പ്രത്യേകമായ നിലയിൽ ഉണരുക. താൽപര്യത്തോടും അഭിനിവേശത്തോടുംകൂടി നിർവഹിക്കുക. ഇടയ്ക്കുള്ള നമസ്കാരങ്ങളിൽ ജോലിത്തിരക്കുകൊണ്ട് പരീക്ഷണം വരു

ന്നു. ഭൗതികജോലികളിലും ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വഹിക്കേണ്ടതായി വരുന്നുണ്ട്. നമസ്കാരത്തിനുവേണ്ടി അല്പം ബുദ്ധിമുട്ട് സഹിച്ചാൽ എന്തു വരാനാണ്? അല്ലാഹു പൂർത്തിയാക്കിയതും സമ്പൂർണ്ണവുമായ വിശ്വാസാദർശങ്ങളുടെ വഴി നമുക്ക് തന്റെ നബി(സ)തിരുമേനി മുഖേന വിഷമവും കഠിനാധാനവും ഒന്നും കൂടാതെ കാണിച്ചുവെന്ന് അവന്റെ തികവാർന്ന ഫദ്ലാണ്. നബി(സ)തിരുമേനി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: **പൂർത്തു അയ്നീ ഫിസ്സലാത്ത്.** ഹദ്ദറത്ത് മസീഹ് മുഹൂദ്(അ) യഥാർഥമായ തൗഹീദ് എങ്ങനെ പൂർണ്ണമാക്കാം എന്ന കാര്യം വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് പറയുന്നു: എല്ലാ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവനും എല്ലാ രോഗങ്ങളുടേയും പ്രതിവിധിയും അച്ചുതണ്ടും ആ ഏകനായ സത്തയാകുമ്പോഴാണ് തൗഹീദ് പൂർത്തിയാകുന്നത്. മനുഷ്യൻ പരിപൂർണ്ണമായ തൗഹീദ് പാലിക്കുന്നവനാകാതെ അവനിൽ ഇസ്ലാമിനോടുള്ള സ്നേഹവും മഹത്വവും സ്ഥാപിതമാകുകയോ നമസ്കാരത്തിന്റെ രൂപിയും ആനന്ദാനുഭൂതിയും അവന് കരസ്ഥമാകുകയോ ഇല്ല. ചീത്ത ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും അവിശുദ്ധവും വൃത്തികെട്ടുമായ പദ്ധതികളും ഭസ്മമാകാതെ, ഈഗോയും പൊങ്ങച്ചവും അകന്ന് ഇല്ലായ്മയും വിനയവും വരാതെ സത്യദാസനെന്ന പര്യായപ്പെടുകയില്ല. സമ്പൂർണ്ണമായ ദാസത്വം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഉത്തമനായ അധ്യാപകനും ശ്രേഷ്ഠമായ വീക്ഷണവും നമസ്കാരം തന്നെയാണ്. പറഞ്ഞു: ഞാൻ വീണ്ടും നിങ്ങളോടു പറയുകയാണ്, അല്ലാഹുവുമായി സത്യസന്ധമായ ബന്ധവും യഥാർഥമായ അടുപ്പവും സ്ഥാപിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നമസ്കാരത്തിന് വഴിപ്പെടുക. എങ്ങനെ വഴിപ്പെടണമെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ശരീരവും നിങ്ങളുടെ നാവു എന്നല്ല നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളും വികാരങ്ങളുമെല്ലാം പൂർണ്ണമായും നമസ്കാരമായിത്തീരണം.

അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാവർക്കും യഥാർഥ തൗഹീദിൽ നിലകൊള്ളാനും നമ്മുടെ നമസ്കാരം കാത്തുസൂക്ഷിക്കാനും ആനന്ദാനുഭൂതി ലഭിക്കുമാറുള്ള നമസ്കാരം നിർവഹിക്കാനും തൗഹീദ് പ്രദാനം ചെയ്യുമാറാകട്ടെ. അന്യദൈവങ്ങളെ നമ്മുടെ ആരാധനാക്കുന്നതിനുപകരം നമ്മളെപ്പോഴും അല്ലാഹുവിനെ യഥാർഥ ആരാധനാക്കുന്നവരാകട്ടെ.

Friday Sermon delivered by **Hadrath Khaleefathul Masih Al-khamis** (atba)
at Baithul Futuh, London – on 29-09-17

Malayalam Translation : **Moulvi Mohammed Ismail Alleppey**, For Malayalam Desk, Qadian.
Published By Nazarith Nashr-O-Isha'ath, Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516

If Undelivered Please Return To
Ahmadiyya Muslim Jama'at
Baithul Quddoos, G.H.Road
Calicut - 673001, Kerala

